

28141 LLEI 29/1987, de 18 de desembre, de l'impost sobre successions i donacions. («BOE» 303, de 19-12-1987).

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei, Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

L'impost de successions i donacions tanca el marc de la imposició directa, amb el caràcter de tribut complementari de l'impost sobre la renda de les persones físiques; grava les adquisicions gratuïtes de les persones físiques i la seva naturalesa directa, que ja es predicava del fins ara vigent impost general sobre les successions, resulta, així mateix, en la configuració de la Llei, en quedar determinada la càrrega tributària en el moment d'incrementar-se la capacitat de pagament del contribuent.

L'impost contribueix a la redistribució de la riquesa, perquè es treu en cada adquisició gratuïta un percentatge d'aquesta a favor del Tresor Públic; amb aquesta finalitat, i seguint la pauta que marca l'article 31 de la Constitució, es mantenen els dos principis que inspiraven l'anterior ordenació del tribut; és a dir, la quantia de l'adquisició patrimonial i el grau de parentiu entre transmissor i adquirent, si bé aquest últim es combina per tenir en compte el patrimoni preexistent del contribuent, quan la seva quantia excedeixi els cinquanta milions de pessetes.

A més, com després s'indica, es reforça la progressivitat de les tarifes en les adquisicions més importants i s'introdueixen regles d'aplicació, com la que disposa l'acumulació de les quantitats percebudes per raó d'assegurances sobre la vida a la resta dels béns i drets que integren la porció hereditària, que reforcen el caràcter redistribuïdor del tribut, alhora que contribueixen a mantenir la justícia del gravamen.

S'ha procurat l'harmonia amb els altres tributs que integren la imposició directa, especialment amb l'impost sobre el patrimoni al qual la Llei es remet en matèries com la de presumpcions de titularitat, deutes del causant i fixació del valor de l'aixovar domèstic. En canvi, en la valoració dels béns i drets transmesos, als efectes de la fixació de la base imposable, se segueix el criteri tradicional del valor real que, estimat en principi pels interessats, ha de ser comprovat per l'Administració.

II

Entre les reformes que introdueix aquesta Llei s'han de destacar les següents:

1. Més precisió en la definició del fet imposable, en el qual s'inclouen, a part de les mateixes adquisicions per causa de mort, les que es produeixen per actes entre vius, per respondre així a l'índole del tribut, que ha de recaure sobre totes les adquisicions patrimonials gratuïtes; amb això s'aconsegueix superar la normativa anterior, que subjectava les donacions a un impost diferent del general sobre les successions, encara que s'apliquen les tarifes d'aquest últim a l'hora de determinar el deute tributari; situació que va canviar, transitòriament, la Llei 32/1980, de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, a l'espera de la regulació definitiva que establís l'anunciat impost sobre les successions i donacions. La menció específica de les adquisicions realitzades pels beneficiaris de pòlisses d'assegurances sobre la vida

contribueix a aclarir el marc impositiu, ja que de la legislació fins ara vigent només per la via de deducció (obtinguda dels actes exempts i bonificats, principalment) es despenia la subjecció de les esmentades adquisicions.

2. Als efectes de la delimitació del tribut, es destaca que aquest es configura com un gravamen el subjecte passiu del qual és la persona física; per això, els increments gratuïts obtinguts per societats i entitats jurídiques s'han de sotmetre a l'impost sobre societats, de manera que queda coordinat el tribut amb l'impost sobre la renda de les persones físiques i així determinades adquisicions, en comptes de tributar per aquest impost, ho fan pel de successions i donacions, el caràcter especial del qual respecte al general queda així ressaltat.

3. L'àmbit territorial de l'impost experimenta, així mateix, una important innovació, en quedar modificat el criteri per a l'aplicació de la legislació fiscal espanyola; en efecte, la referència a la nacionalitat se substitueix per la residència efectiva, amb la qual cosa s'aconsegueix no només una adaptació al que disposa l'article 21 de la Llei general tributària per als impostos que tinguin naturalesa personal, sinó també un entroncament, sens dubte necessari, amb la legislació estrangera més pròxima i amb el que s'ha pactat en els convenis subscrits per Espanya per evitar la doble imposició.

4. La tendència a la personalització del tribut té la principal manifestació en la supressió d'exempcions. En quedar al marge del tribut els increments de patrimoni obtinguts per les persones jurídiques, queden sense sentit les exempcions contingudes en la normativa fins ara vigent a favor d'aquestes, però també s'eliminen les altres exempcions objectives que serien aplicables a les persones físiques (amb l'única excepció que suposa el manteniment dels beneficis que la vigent legislació estableix a favor de l'explotació familiar agrària), perquè s'entén que no encaixen en la nova ordenació de l'impost.

5. En la regulació dels elements quantitius de l'obligació tributària, la Llei imposa als interessats l'obligació de consignar en les seves declaracions el valor real que atribueixen als béns i drets adquirits, però reserva a l'Administració la facultat de comprovar aquest valor pels mitjans generals a què es refereix l'article 52 de la Llei general tributària. Se segueix amb això el criteri tradicional segons el qual la base imposable en l'impost sobre les successions i donacions està constituïda pel valor real dels béns i drets, per la qual cosa es dedueixen les càrregues i deutes que minoren aquest valor. D'altra banda, s'aprofiten els canvis en la titularitat dels béns per actualitzar la base imposable en l'impost sobre el patrimoni i, com a conseqüència, el valor que s'obtingui de la comprovació es declara aplicable en aquest als efectes de la liquidació que s'ha de girar a càrrec dels adquirents.

6. És la tarifa de l'impost el que, sens dubte, ofereix més novetat, perquè s'hi han plasmat importants avenços de la tècnica tributària per aconseguir la progressivitat i una millor distribució de la càrrega fiscal, de manera que s'accentua la funció social que persegueix aquest impost. S'eliminen, en primer lloc, els defectes de les anteriors tarifes, que no permetien obtenir una autèntica progressivitat; en segon lloc, i responnent a la necessitat de perfeccionar l'escala de tributació, desapareixen determinades regles que conduïen a un repartiment desigual del gravamen, com la que establia un recàrrec en les successions abintestat a favor dels parents col·laterals en tercer o quart grau del causant i la que disposava l'aplicació d'un gravamen especial sobre les adquisicions gratuïtes que excedissin els deu milions de pessetes.

Però la novetat fonamental de la Llei consisteix en l'establiment d'una tarifa única, amb tipus progressius en funció de la quantia de la base liquidable, que substitueix les set existents anteriorment. Amb la finalitat d'aconse-

guir una primera progressivitat, adaptada a l'estructura econòmica actual de la societat espanyola, els primers deu esglaons de la tarifa estan constituïts per trams de base d'un milió de pessetes cadascun, als quals s'apliquen tipus que creixen molt moderadament, cosa que beneficia els subjectes passius que adquireixin increments de patrimoni d'una quantia econòmica inferior. Per accentuar, després, la progressivitat que resulta de la simple aplicació de la tarifa i adaptar-la, segons el criteri tradicional, al grau de parentiu, la Llei disposa l'aplicació d'uns coeficients multiplicadors que són diferents per a cada un dels grups que estableix.

Només quan el patrimoni preexistent de l'adquirent és d'una certa importància, el coeficient s'incrementa lleugerament.

També és novetat, i d'important significació en l'ordenació del tribut, l'establiment, quan es tracta d'adquisicions per causa de mort, d'uns mínims exempts de considerable importància, que s'estructuren en forma de reduccions de la base imposable i que es modulen en funció dels grups de parents que s'indiquen, si bé quan es tracta de descendents de menys de vint-i-un anys es té en compte la menor edat de l'adquirent per incrementar la reducció, perquè s'entén que la Llei ha de tenir en compte les situacions de desemparament econòmic.

Pel que fa a la resta, i com és obvi, la Llei equipara les diverses espècies de filiació i s'ajusta al que disposen l'article 39 de la Constitució i la Llei 11/1981, de 13 de maig.

7. La Llei dedica un capítol a la gestió de l'impost, en el qual s'estableixen normes generals sobre liquidació i pagament del tribut. Com a novetat, i amb independència de limitar les competències en matèria de liquidació a les oficines de la hisenda estatal o de les comunitats autònomes, es preveu la possibilitat d'implantar, amb caràcter general o particular, el règim d'autoliquidació i es preveuen de manera especial casos en els quals és possible practicar liquidacions parcials provisionals a càrrec de les definitives que s'hagin de girar al seu moment.

Es dedica una atenció especial a les normes sobre terminis per al pagament de l'impost i, si s'escau, sobre el seu ajornament o fraccionament. Seguint una tendència iniciada, s'unifiquen els terminis per a l'ingrés amb els generals establerts en el Reglament de recaptació, encara que es preveu la possibilitat que amb la implantació del règim d'autoliquidació es puguin establir terminis especials per a la presentació de la declaració liquidació.

En matèria d'ajornament i fraccionament de pagament, la Llei disposa expressament que es puguin aplicar les normes generals del Reglament de recaptació, però sense perjudici d'això recull els dos supòsits tradicionals d'ajornament i fraccionament de pagament concedits per les oficines liquidadores, i com a novetat estableix un sistema que tendeix a facilitar el pagament del tribut en els casos de transmissió d'empreses familiars o de transmissió per herència de l'habitatge habitual del causant.

8. Aquesta Llei ha procurat recollir les matèries que específicament afecten l'impost, amb remissió a la Llei general tributària, per tal de procurar un tractament homogeni dels components del deute tributari comuns a la majoria dels impostos que integren el sistema fiscal.

III

Finalment, queda indicar que la Llei pretén contenir la regulació jurídica bàsica de l'impost sobre successions i donacions, incloent-hi les matèries incloses en l'àmbit de la reserva de llei a què fa referència l'article 10 de la Llei general tributària, és a dir, els elements essencials del tribut i els que afecten la quantia del deute, amb remissió del seu desplegament reglamentari al Govern, que, amb la garantia que suposa la intervenció del Consell d'Estat, ha d'elaborar un text en què es regulin amb més gran detall les diferents situacions que pugui plantejar l'aplicació de la Llei.

CAPÍTOL PRIMER

Disposicions generals

Article 1. *Naturalesa i objecte.*

L'impost sobre successions i donacions, de naturalesa directa i subjectiva, grava els increments patrimonials obtinguts a títol lucratiu per persones físiques, en els termes previstos en aquesta Llei.

Article 2. *Àmbit territorial.*

L'impost sobre successions i donacions s'exigeix en tot el territori espanyol, sense perjudici dels règims tributaris forals de concert i conveni econòmics vigents en els territoris històrics del País Basc i a la Comunitat Foral de Navarra, respectivament, i del que disposen els tractats o convenis internacionals.

CAPÍTOL II

Fet imposable

Article 3. *Fet imposable.*

1. Constitueix el fet imposable:

- a) L'adquisició de béns i drets per herència, llegat o qualsevol altre títol successori.
- b) L'adquisició de béns i drets per donació o qualsevol altre negoci jurídic a títol gratuït i entre vius.
- c) La percepció de quantitats pels beneficiaris de contractes d'assegurances sobre la vida, quan el contractant sigui una persona diferent del beneficiari.

2. Els increments de patrimoni a què es refereix el número anterior, obtinguts per persones jurídiques, no estan subjectes a aquest impost i se sotmeten a l'impost sobre societats.

Article 4. *Presumpcions de fets imposables.*

1. Es considera que hi ha transmissió lucrativa quan dels registres fiscals o de les dades que constin a l'Administració en resulti la disminució del patrimoni d'una persona i simultàniament o amb posterioritat, però sempre dins el termini de cinc anys de prescripció de l'article 25, l'increment patrimonial corresponent en el cònjuge, descendents, hereus o legataris.

2. En les adquisicions a títol oneros realitzades pels ascendents com a representants dels descendents menors d'edat, es considera que hi ha transmissió lucrativa a favor d'aquests pel valor dels béns o drets transmesos, llevat que es provi la prèvia existència de béns o mitjans suficients del menor per realitzar-la i la seva aplicació a aquest fi.

3. Les presumpcions a què es refereixen els números anteriors s'han de posar en coneixement dels interessats perquè hi puguin formular totes les al·legacions i proves que considerin convenientes al seu dret, abans de girar les liquidacions corresponents.

CAPÍTOL III

Subjectes passius i responsables

Article 5. *Subjectes passius.*

Estan obligats a pagar l'impost a títol de contribuents, si són persones físiques:

- a) En les adquisicions per causa de mort, els drethavents.

b) En les donacions i altres transmissions lucratives entre vius equiparables, el donatari o l'afavorit per aquestes.

c) En les assegurances sobre la vida, els beneficiaris.

Article 6. Obligació personal.

1. Als contribuents que tinguin la residència habitual a Espanya se'ls exigeix l'impost per obligació personal, amb independència d'on estiguin situats els béns o drets que integrin l'increment de patrimoni gravat.

2. Per determinar la residència habitual, cal atènyer-se al que estableixen les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

3. Els representants i funcionaris de l'Estat espanyol a l'estranger estan subjectes a aquest impost per obligació personal, atenent idèntiques circumstàncies i condicions que les establertes per a aquests subjectes passius en les normes de l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Article 7. Obligació real.

Als contribuents no inclosos a l'article immediatament anterior se'ls exigeix l'impost, per obligació real, per l'adquisició de béns i drets, sigui quina sigui la seva naturalesa, que estiguin situats, puguin exercir-se o s'hagin de complir en el territori espanyol, així com per la percepció de quantitats derivades de contractes d'assegurances sobre la vida quan el contracte hagi estat realitzat amb entitats asseguradores espanyoles o s'hagi formalitzat a Espanya amb entitats estrangeres que hi operin.

Article 8. Responsables subsidiaris.

1. Són subsidiàriament responsables del pagament de l'impost, llevat que siguin aplicables les normes sobre responsabilitat solidària de la Llei general tributària:

a) En les transmissions per causa de mort de dipòsits, garanties o comptes corrents, els intermediaris financers i les altres entitats o persones que hagin lliurat el metàl·lic i valors dipositats o tornat les garanties constituïdes.

b) En els lliuraments de quantitats als qui siguin beneficiaris com a hereus o designats en els contractes, les entitats d'assegurances que els realitzin.

c) Els mediadors en la transmissió de títols valors que formin part de l'herència.

2. També és responsable subsidiari el funcionari que autoritzi el canvi de subjecte passiu de qualsevol tribut o exacció estatal, autonòmica o local, quan aquest canvi suposi, directament o indirectament, una adquisició gravada pel present impost i no hagi exigít prèviament la justificació del pagament d'aquest.

CAPÍTOL IV

Base imposable

SECCIÓ 1a NORMES GENERALS

Article 9. Base imposable.

Constitueix la base imposable de l'impost:

a) En les transmissions per causa de mort, el valor net de l'adquisició individual de cada dret-havent, entenent-se com a tal el valor real dels béns i drets minorat per les càrregues i deutes que siguin deduïbles.

b) En les donacions i altres transmissions lucratives entre vius equiparables, el valor net dels béns i drets adquirits, entenent-se com a tal el valor real dels béns i drets minorat per les càrregues i deutes que siguin deduïbles.

c) En les assegurances sobre la vida, les quantitats percebudes pel beneficiari. Les quantitats percebudes per raó d'assegurances sobre la vida es liquiden acumulant el seu import al de la resta dels béns i drets que integren la porció hereditària del beneficiari quan el causant sigui, al seu torn, el contractant de l'assegurança individual o l'assegurat en l'assegurança col·lectiva.

Article 10. Determinació de la base.

Amb caràcter general, la base imposable, la determina l'Administració tributària en règim d'estimació directa sense altres excepcions que les que determinen aquesta Llei i les normes reguladores del règim d'estimació indirecta de bases imposables.

SECCIÓ 2a NORMES ESPECIALS PER A ADQUISICIONS PER CAUSA DE MORT

Article 11. Addició de béns.

1. En les adquisicions per causa de mort, als efectes de la determinació de la participació individual de cada dret-havent, es considera que formen part del cabal hereditari:

a) Els béns de qualsevol classe que hagin pertangut al causant de la successió fins un any abans de la seva mort, llevat que hi hagi una prova fefaent que aquests béns van ser transmesos per aquell i que estan en poder d'una persona diferent d'un hereu, legatari, parent dins el tercer grau o cònjuge de qualsevol d'aquests o del causant. Aquesta presumpció queda desvirtuada mitjançant la justificació suficient que en el cabal figuren inclosos el metàl·lic o altres béns subrogats en el lloc dels desapareguts amb valor equivalent.

b) Els béns i drets que durant els tres anys anteriors a la mort hagin estat adquirits a títol oneros en usdefruit pel causant i en nua propietat per un hereu, legatari, parent dins el tercer grau o cònjuge de qualsevol d'ells o del causant.

c) Els béns i drets que hagin estat transmesos pel causant durant els cinc anys anteriors a la seva mort, reservant-se l'usdefruit d'aquests o d'altres de l'adquirent o qualsevol altre dret vitalici, llevat que es tracti d'assegurances de renda vitalícia contractades amb entitats dedicades legalment a aquesta mena d'operacions; i

d) Els valors i efectes dipositats i els resguards dels que s'hagin endossat, si amb anterioritat a la mort de l'endossant no s'han retirat aquells o pres nota de l'endossament en els llibres del dipositari, i els valors nominatius que hagin estat igualment objecte d'endossament, si la transferència no s'ha fet constar en els llibres de l'entitat emissora amb anterioritat també a la mort del causant.

No té lloc aquesta presumpció si consta d'una manera suficient que el preu o equivalència del valor dels béns o efectes transmesos s'ha incorporat al patrimoni del venedor o cedent i figura a l'inventari de la seva herència, que s'ha de tenir en compte per a la liquidació de l'impost, o si es justifica suficientment que la retirada de valors o efectes o la presa de raó de l'endossament no s'ha pogut verificar amb anterioritat a la mort del causant per causes independents de la voluntat d'aquest i de l'endossatari. El que disposa aquest paràgraf s'entén sense perjudici del que es preveu sota les lletres a), b) i c) anteriors.

2. L'adquirent i els endossataris a què es refereixen els apartats c) i d) precedents es consideren legataris si són persones diferents de l'hereu.

3. Quan, en compliment del que disposa aquest article sigui exigible per l'impost sobre successions i donacions una quota superior a la que s'hagi obtingut, si s'escau, en l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, el que s'ha satisfet per aquest últim s'ha de deduir del que correspongui satisfer per aquell.

4. Si els interessats rebutgen la incorporació al cabal hereditari de béns i drets en virtut de les presumpcions establertes en aquest article, s'ha d'excloure el valor d'aquests de la base imposable, fins a la resolució definitiva en la via administrativa de la qüestió suscitada.

5. Així mateix, són aplicables, si s'escau, les presumpcions de titularitat o cotitularitat que contenen la Llei general tributària i la Llei de l'impost sobre el patrimoni net.

Article 12. Càrregues deduïbles.

Del valor real dels béns, únicament són deduïbles les càrregues o gravàmens de naturalesa perpètua, temporal o redimibles que apareguin directament establerts sobre aquests i disminueixin realment el seu capital o valor, com els censos i les pensions, sense que mereixin aquesta consideració les càrregues que constitueixen obligació personal de l'adquirent ni les que, com les hipoteques i les penyores, no suposen una disminució del valor del que s'ha transmès, sense perjudici, si s'escau, que els deutes que garanteixin puguin ser deduïts si hi concorren els requisits establerts a l'article següent.

Article 13. Deutes deduïbles.

1. En les transmissions per causa de mort, als efectes de determinar el valor net patrimonial, es poden deduir amb caràcter general els deutes que deixi concrets el causant de la successió sempre que la seva existència s'acrediti per un document públic o per un document privat que reuneixi els requisits de l'article 1.227 del Codi civil o se'n justifiqui d'una altra manera l'existència, llevat que ho siguin a favor dels hereus o dels legataris d'una part alíquota i dels cònjuges, ascendents, descendents o germans d'aquells encara que renunciïn a l'herència. L'Administració pot exigir que es ratifiqui el deute en un document públic pels hereus, amb la compareixença del creditor.

2. En especial, són deduïbles les quantitats que degui el causant per raó de tributs de l'Estat, de comunitats autònomes o de corporacions locals o per deutes de la Seguretat Social i que satisfacin els hereus, marmessors o administradors del cabal hereditari, encara que corresponguin a liquidacions girades després de la mort.

Article 14. Despeses deduïbles.

En les adquisicions per causa de mort són deduïbles per a la determinació de la base imposable:

a) Les despeses que quan la testamentària o abintestat adquireixin caràcter litigiós s'ocasionin en el litigi en interès comú de tots els hereus per la representació legítima de les testamentàries o abintestats, excepte les d'administració del cabal relicte, sempre que siguin plenament justificades amb testimoni de les actuacions.

b) Les despeses d'última malaltia, enterrament i funeral, quan es justifiquin. Les d'enterrament i funeral han de guardar, a més, la deguda proporció amb el cabal hereditari, de conformitat amb els usos i costums de la localitat.

Article 15. Aixovar domèstic.

L'aixovar domèstic forma part de la massa hereditària i s'ha de valorar de conformitat amb les regles establertes en l'impost sobre el patrimoni net, llevat que es provi fefaentment la seva inexistència o que el seu valor sigui inferior al que resulti de l'aplicació d'aquestes regles.

SECCIÓ 3a NORMES ESPECIALS PER A TRANSMISSIONS LUCRATIVES ENTRE VIUS

Article 16. Càrregues deduïbles.

En les donacions i altres transmissions lucratives entre vius equiparables, del valor real dels béns i drets adquirits s'han de deduir les càrregues que reuneixin els requisits establerts a l'article 12 d'aquesta Llei.

Article 17. Deutes deduïbles.

Del valor dels béns donats o adquirits per un altre títol lucratiu entre vius equiparable, només són deduïbles els deutes que estiguin garantits amb drets reals que recaiguin sobre els mateixos béns transmesos, en cas que l'adquirent hagi assumit fefaentment l'obligació de pagar el deute garantit.

Si no assumeix fefaentment aquesta obligació, no és deduïble l'import del deute, sense perjudici del dret de l'adquirent a la devolució de la porció de la quota tributària corresponent a l'esmentat import, si acredita fefaentment el pagament del deute pel seu compte dins el termini de prescripció de l'impost. S'ha de regular per reglament la forma de practicar la devolució.

SECCIÓ 4a COMPROVACIÓ DE VALORS

Article 18. Normes generals.

1. L'Administració pot comprovar el valor dels béns i drets transmesos pels mitjans de comprovació establerts a l'article 52 de la Llei general tributària.

2. Els interessats han de consignar en la declaració que estan obligats a presentar, segons l'article 31, el valor real que atribueixen a cadascun dels béns i drets inclosos a l'increment de patrimoni gravat. Aquest valor preval sobre el comprovat si és superior.

3. El nou valor obtingut de la comprovació és l'aplicable als béns i drets transmesos a efectes de l'impost sobre el patrimoni net dels adquirents.

4. No s'aplica cap sanció sobre la part de quota que correspongui al major valor obtingut de la comprovació sobre el declarat quan el subjecte passiu s'hagi ajustat en la seva declaració a les regles de valoració establertes a l'impost sobre el patrimoni net.

Article 19. Dret d'adquisició per l'Administració.

1. L'Administració pública té dret a adquirir per a si mateixa qualsevol dels béns o drets que hagin estat transmesos quan el seu valor comprovat excedeixi més del 50 per 100 del declarat i aquest sigui inferior al que resultaria de l'aplicació de les regles de l'impost sobre el patrimoni net. Aquest dret només es pot exercir dins els sis mesos següents a la data de fermesa de la liquidació de l'impost.

2. Sempre que es faci efectiu el dret d'adquisició per l'Administració, i abans de l'ocupació del bé o dret de què es tracti, s'ha d'abonar a l'interessat la quantitat que hagi assignat com a valor real d'aquest en la declaració a què es refereix el número 2 de l'article anterior.

3. En el cas que l'interessat hagi ingressat per l'impost sobre successions i donacions alguna quantitat per l'adquisició de béns o drets sobre els quals l'Administració hagi exercit el dret reconegut en aquest article, s'ha de procedir a la devolució, en la forma que es determini per reglament, de la porció d'impost que correspongui a l'excess sobre la quantitat abonada a l'interessat.

CAPÍTOL V

Base liquidable

Article 20. Base liquidable.

1. En les adquisicions per causa de mort, incloses les dels beneficiaris de pólisses d'assegurances de vida, la

base liquidable s'obté aplicant a la base imposable la reducció que correspongui de les incloses en els grups següents:

Grup I: adquisicions per descendents i adoptats de menys de vint-i-un anys, dos milions de pessetes, més cinc-cents mil pessetes per cada any menys de vint-i-un que tingui el drethavent, sense que la reducció pugui excedir els sis milions de pessetes.

Grup II: adquisicions per descendents i adoptats de vint-i-un anys o més, cònjuges, ascendents i adoptants, dos milions de pessetes.

Grup III: adquisicions per col·laterals de segon i tercer grau, ascendents i descendents per afinitat, un milió de pessetes.

Grup IV: adquisicions per col·laterals de quart grau, graus més distants i estranys, no pertoca reducció.

En les adquisicions per persones amb minusvalidesa física, psíquica o sensorial, s'aplica una reducció de sis milions de pessetes independent de la que pugui correspondre en funció del grau de parentiu amb el causant.

A aquests efectes, es consideren persones amb minusvalidesa amb dret a la reducció les que determinen dret a deducció de l'impost sobre la renda de les persones físiques segons la legislació pròpia d'aquest impost.

2. Si uns mateixos béns en un període màxim de deu anys són objecte de dues o més transmissions per causa de mort a favor de descendents, en la segona i ulteriors s'ha de deduir, a més, de la base imposable l'import del que s'hagi satisfet per l'impost en les transmissions precedents. S'admet la subrogació dels béns quan s'acrediti fefaentment.

3. En les adquisicions per títol de donació o equiparable, la base liquidable ha de coincidir, en tot cas, amb la imposable, llevat del que estableix la disposició final primera.

CAPÍTOL VI

Tipus de gravamen

Article 21. Tarifa.

La quota íntegra de l'impost s'obté aplicant a la base liquidable, calculada segons el que disposa l'article anterior, l'escala següent:

Base liquidable fins a pessetes	Tipus mitjà %	Quota íntegra	Resta base - Milions	Tipus marginal %
—	—	—	1	7,65
Un milió	7,65	76.500	1	8,50
Dos milions	8,08	161.500	1	9,35
Tres milions	8,50	255.000	1	10,20
Quatre milions	8,93	357.000	1	11,05
Cinc milions	9,53	467.500	1	11,90
Sis milions	9,78	586.500	1	12,75
Set milions	10,20	714.000	1	13,60
Vuit milions	10,63	850.000	1	14,45
Nou milions	11,05	994.500	1	15,30
Deu milions	11,48	1.147.500	5	16,15
Quinze milions	13,03	1.955.000	5	18,70
Vint milions	14,45	2.890.000	10	21,25
Trenta milions	16,72	5.015.000	20	25,50
Cinquanta milions	20,23	10.115.000	50	29,75
Cent milions	24,99	24.990.000	Excés	34,00

CAPÍTOL VII

Deute tributari

Article 22. Quota tributària.

1. La quota tributària per aquest impost s'obté aplicant a la quota íntegra el coeficient multiplicador que correspongui.

Quan la diferència entre la quota tributària obtinguda per l'aplicació del coeficient multiplicador que correspongui i la que resultaria d'aplicar a la mateixa quota íntegra el coeficient multiplicador immediatament inferior sigui més gran que la que hi hagi entre l'import del patrimoni preexistent que s'ha tingut en compte per a la liquidació i l'import màxim del tram de patrimoni preexistent que motivaria l'aplicació del coeficient multiplicador inferior, aquella s'ha de reduir en l'import de l'excés.

Patrimoni preexistent en milions de pessetes	Grups de l'article 20		
	I i II	III	IV
De 0 a 50	1,0000	1,5882	2,0000
De més de 50 a 250	1,0500	1,6676	2,1000
De més de 250 a 300	1,1000	1,7471	2,2000
De més de 300	1,2000	1,9059	2,4000

2. En els casos d'assegurances sobre la vida, s'aplica el coeficient que correspon al patrimoni preexistent del beneficiari i al grup en què pel parentiu amb el contractant estigui enquadrat. En les assegurances col·lectives o contractades per les empreses a favor dels empleats cal atènyer-se al coeficient que correspongui al patrimoni preexistent del beneficiari i al grau de parentiu entre aquest i l'assegurat.

3. Si no són coneguts els drethavents en una successió, s'aplica el coeficient establert per als col·laterals de quart grau i estranys si el patrimoni preexistent excedeix els cinc-cents milions, sense perjudici de la devolució que sigui procedent una vegada aquells siguin coneguts.

4. En la valoració del patrimoni preexistent del contribuent s'apliquen les regles següents:

a) La valoració s'ha de fer de conformitat amb les regles de l'impost sobre el patrimoni net.

b) Quan es tracti d'adquisicions per causa de mort, s'ha d'excloure el valor dels béns i drets per l'adquisició dels quals s'hagi satisfet l'impost com a conseqüència d'una donació anterior realitzada pel causant. La mateixa regla s'aplica en cas d'acumulació de donacions.

c) En el patrimoni preexistent s'ha d'incloure el valor dels béns i drets que el cònjuge que hereta percebi com a conseqüència de la dissolució de la societat conjugal.

Article 23. Deducció per doble imposició internacional.

Quan la subjecció a l'impost es produeixi per obligació personal, el contribuent té dret a deduir la inferior de les dues quantitats següents:

a) L'import efectiu del que s'hagi satisfet a l'estranger per raó d'impost similar que afecti l'increment patrimonial sotmès a gravamen a Espanya.

b) El resultat d'aplicar el tipus mitjà efectiu d'aquest impost a l'increment patrimonial corresponent a béns que radiquin o drets que puguin ser exercits fora d'Espanya, quan hagin estat sotmesos a gravamen a l'estranger per un impost similar.

CAPÍTOL VIII

Meritació i prescripció*Article 24. Meritació.*

1. En les adquisicions per causa de mort i en les assegurances sobre la vida, l'impost es merita el dia de la mort del causant o de l'assegurat o quan adquireix fermesa la declaració de mort de l'absent, de conformitat amb l'article 196 del Codi civil.

2. En les transmissions lucratives entre vius l'impost es merita el dia en què es causa o es formalitza l'acte o contracte.

3. Qualsevol adquisició de béns l'efectivitat de la qual estigui suspesa per l'existència d'una condició, un termini, un fideïcomís o qualsevol altra limitació, s'entén sempre realitzada el dia en què desapareixen les limitacions.

Article 25. Prescripció.

Prescriu al cap de cinc anys el dret de l'Administració per determinar el deute tributari mitjançant l'oportuna liquidació i l'acció per imposar sancions tributàries.

CAPÍTOL IX

Normes especials*Article 26. Usdefruit i altres institucions.*

Són aplicables les normes que contenen els apartats següents a la tributació del dret d'usdefruit, tant a la constitució com a l'extinció, de les substitucions, reserves, fideïcomisos i institucions successòries forals:

a) El valor de l'usdefruit temporal es considera proporcional al valor total dels béns, a raó del 2 per 100 per cada període d'un any, sense excedir el 70 per 100.

En els usdefruits vitalicis, es considera que el valor és igual al 70 per 100 del valor total dels béns si l'usufructuari té menys de vint anys, i es minora a mesura que augmenta l'edat, en la proporció d'un 1 per 100 menys per cada any més amb el límit mínim del 10 per 100 del valor total.

El valor del dret de nua propietat es computa per la diferència entre el valor de l'usdefruit i el valor total dels béns. En els usdefruits vitalicis que, al seu torn, siguin temporals, la nua propietat es valora aplicant, de les regles anteriors, aquella que li atribueixi menys valor.

b) El valor dels drets reals d'ús i habitació és el que resulti d'aplicar al 75 per 100 del valor dels béns sobre els quals van ser imposats, les regles corresponents a la valoració dels usdefruits temporals o vitalicis, segons els casos.

c) En l'extinció de l'usdefruit s'exigeix l'impost segons el títol de constitució.

d) Sempre que l'adquirent tingui facultat de disposar dels béns, s'ha de liquidar l'impost en ple domini, sense perjudici de la devolució que, si s'escau, sigui procedent.

e) L'atribució del dret a gaudir de tot o part dels béns de l'herència, temporalment o vitaliciament, té a efectes fiscals la consideració d'usdefruit i s'ha de valorar de conformitat amb les regles anteriors.

f) En la substitució vulgar s'entén que el substitut hereta al causant i en les substitucions pupilar i exemplar, que hereta al substituït.

Article 27. Partició i excessos d'adjudicació.

1. En les successions per causa de mort, siguin quines siguin les particions i adjudicacions que facin els interessats, es considera per als efectes de l'impost com si s'ha-

guessin fet amb estricta igualtat i d'acord amb les normes reguladores de la successió, estiguin o no els béns subjectes al pagament de l'impost per la condició del territori o per qualsevol altra causa i, en conseqüència, els augments que resultin en la comprovació de valors s'han de prorratejar entre els diferents adquirents o hereus.

2. Si els béns en la comprovació dels quals resulta un augment de valors o als quals s'hagi d'aplicar la no-subjecció són atribuïts específicament pel testador a una persona determinada o adjudicats en un concepte diferent del d'herència, els augments o disminucions afecten només el que adquireixi aquests béns.

3. S'han de liquidar excessos d'adjudicació, segons les normes establertes a l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, quan hi hagi diferències, segons el valor declarat, en les adjudicacions efectuades als hereus o legataris, en relació amb el títol hereditari; també s'han de liquidar els excessos d'adjudicació quan el valor comprovat del que s'ha adjudicat a un dels hereus o legataris excedeixi el 50 per 100 del valor que li correspondria en virtut del seu títol, excepte en el cas que els valors declarats siguin iguals o superiors als que resultarien de l'aplicació de les regles de l'impost sobre el patrimoni net.

Article 28. Repudiació i renúncia a l'herència.

1. En la repudiació o renúncia pura, simple i gratuïta de l'herència o llegat, els beneficiaris tributen per l'adquisició de la part repudiada o renunciada aplicant sempre el coeficient que correspongui a la quantia del seu patrimoni preexistent. Quant al parentiu amb el causant, s'ha de tenir en compte el del renunciant o el del que repudia quan en tingui assenyalat un de superior al que correspondria al beneficiari.

2. En els altres casos de renúncia a favor d'una persona determinada, s'exigeix l'impost al renunciant, sense perjudici del que s'hagi de liquidar, a més, per la cessió o donació de la part renunciada.

3. La repudiació o renúncia feta una vegada prescrit l'impost corresponent a l'herència o llegat es considera a efectes fiscals com a donació.

Article 29. Donacions especials.

Les donacions amb causa onerosa i les remuneratòries tributen per aquest concepte i pel seu import total. Si hi ha prestacions recíproques o s'imposa algun gravamen al donatari, tributen pel mateix concepte només per la diferència.

Article 30. Acumulació de donacions.

1. Les donacions que atorgui un mateix donant a un mateix donatari dins el termini de tres anys, a comptar de la data de cadascuna, es consideren una sola transmissió als efectes de la liquidació de l'impost, per la qual cosa la quota tributària s'obté en funció de la suma de totes les bases imposables. Les quotes satisfetes amb anterioritat per les donacions acumulades són deduïbles de la liquidació que es practiqui com a conseqüència de l'acumulació.

2. Les donacions a què es refereix l'apartat anterior són acumulables a la base imposable en la successió que causi el donant a favor del donatari, sempre que el termini que hi hagi entre aquesta i aquelles no excedeixi els cinc anys, i es consideren als efectes de determinar la quota tributària com una sola adquisició. De la liquidació practcada per la successió és deduïble, si s'escau, l'import del que s'ha ingressat per les donacions acumulades, i s'ha de procedir a la devolució de tot o part del que s'hagi ingressat per aquestes quan la suma dels seus imports sigui superior al de la liquidació que es practiqui per la successió.

CAPÍTOL X

Obligacions formals*Article 31. Declaració.*

Els subjectes passius estan obligats a presentar una declaració tributària, comprensiva dels fets imposables a què es refereix aquesta Llei, en els terminis i en la forma que es fixin per reglament.

Article 32. Deures de les autoritats, funcionaris i particulars.

1. Els òrgans judicials han de remetre als organismes de l'Administració tributària de la seva respectiva jurisdicció la relació mensual de les decisions confirmades o que tinguin el caràcter de sentència ferma de les quals es desprengui l'existència d'incrementos de patrimoni gravats per l'impost sobre successions i donacions.

2. Els encarregats del Registre civil han de remetre als mateixos organismes, dins la primera quinzena de cada mes, la relació nominal dels morts el mes anterior i del seu domicili.

3. Els notaris estan obligats a facilitar les dades que els reclamin els organismes de l'Administració tributària sobre els actes en què hagin intervingut en l'exercici de les seves funcions, i a expedir gratuïtament dins el termini de quinze dies les còpies que aquells els demanin dels documents que autoritzin o tinguin en el seu protocol, llevat que es tracti dels instruments públics a què es refereixen els articles 34 i 35 de la Llei de 28 de maig de 1862 i els relatius a qüestions matrimoniales, amb excepció dels referents al règim econòmic de la societat conjugal.

Així mateix, estan obligats a remetre, dins la primera quinzena de cada trimestre, la relació o índex comprensiu de tots els documents autoritzats el trimestre anterior que es refereixin a actes o contractes que puguin donar lloc als increments patrimonials que constitueixen el fet imposable de l'impost. També estan obligats a remetre, dins el mateix termini, la relació dels documents privats amb el contingut indicat que els hagin estat presentats per al seu coneixement o legitimació de firmes.

4. Els òrgans judicials, intermediaris financers, associacions, fundacions, societats, funcionaris, particulars i qualssevol altres entitats públiques o privades no poden acordar lliuraments de béns a persones diferents del titular sense que se n'acrediti prèviament el pagament de l'impost o la seva exempció, llevat que l'Administració ho autoritzi.

5. Les entitats d'assegurances no poden efectuar la liquidació i el pagament de les concertades sobre la vida d'una persona llevat que es justifiqui que han presentat a liquidació la documentació corresponent o, si s'escau, l'ingrés de l'autoliquidació practicada.

6. L'incompliment de les obligacions establertes en els números anteriors se sanciona d'acord amb el que disposa l'article 40.

Quan es tracti d'òrgans jurisdiccional, l'autoritat competent del Ministeri d'Economia i Hisenda ha de posar els fets en coneixement del Consell General del Poder Judicial, a través del ministeri fiscal, als efectes pertinents.

Article 33. Efectes de la falta de presentació.

Els documents que continguin actes o contractes subjectes a l'impost sobre successions i donacions no s'admeten ni tenen efecte en oficines o registres públics sense que consti la presentació del document davant els òrgans competents per a la seva liquidació, llevat del que preveu la legislació hipotecària o autorització expressa de l'Administració. Els jutjats i tribunals han de remetre a aquests òrgans una còpia autoritzada dels documents que admetin on no consti la nota d'haver estat presentats a liquidació.

CAPÍTOL XI

Gestió de l'impost

SECCIÓ 1a LIQUIDACIÓ

Article 34. Normes generals.

1. La titularitat de la competència per a la gestió i liquidació de l'impost correspon a les delegacions i administracions d'Hisenda o, si s'escau, a les oficines amb anàlogues funcions de les comunitats autònomes que tinguin cedida la gestió del tribut.

2. El Govern pot regular els procediments de liquidació i pagament de l'impost, inclòs, si s'escau, el règim d'autoliquidació, que es pot establir amb caràcter general o per a casos especials.

Article 35. Liquidacions parcials a compte.

1. Els interessats en successions hereditàries poden sol·licitar que es practiqui una liquidació parcial de l'impost únicament a l'efecte de cobrar assegurances sobre la vida, crèdits del causant, havers meritats i no percebuts per aquest, retirar béns, valors, efectes o diners que estiguin en dipòsit i altres supòsits anàlegs.

2. S'ha de regular per reglament la forma i els terminis per practicar aquestes liquidacions i els requisits perquè els interessats puguin procedir al cobrament de quantitats o a la retirada dels diners o béns dipositats.

3. Les liquidacions parcials tenen el caràcter d'ingressos a càrrec de la liquidació definitiva que sigui procedent per la successió hereditària de què es tracti.

SECCIÓ 2a PAGAMENT DE L'IMPOST

Article 36. Pagament de l'impost.

1. Excepte en els casos d'autoliquidació, que es regeixen per les seves normes específiques, el pagament de les liquidacions practicades per l'Administració per l'impost sobre successions i donacions s'ha de fer dins els terminis assenyalats en el Reglament general de recaptació.

2. El presentador del document té, pel sol fet de la presentació, el caràcter de mandatari dels obligats al pagament de l'impost, i totes les notificacions que se li facin en relació amb el document que hagi presentat, tant pel que fa a la comprovació de valors, com a les liquidacions que es practiquin, així com les diligències que subscrigui, tenen el mateix valor i produeixen els mateixos efectes que si s'haguessin entès amb els mateixos interessats.

3. El pagament del deute tributari es pot fer mitjançant el lliurament de béns integrants del patrimoni històric espanyol que estiguin inscrits a l'Inventari General de Béns Mobles o en el Registre general de béns d'interès cultural, d'acord amb el que disposa l'article 69, 2, de la Llei 16/1985, de 25 de juny, del patrimoni històric espanyol.

SECCIÓ 3a AJORNAMENT I FRACCIONAMENT DE PAGAMENT

Article 37. Norma general.

Sense perjudici del que disposen els articles següents d'aquesta secció, a l'impost sobre successions i donacions li són aplicables les normes sobre ajornament i fraccionament de pagament establertes en el Reglament general de recaptació.

Article 38. Ajornament i fraccionament per les oficines de gestió.

1. Els òrgans competents per a la gestió i liquidació de l'impost poden acordar l'ajornament, pel termini de

fins a un any, del pagament de les liquidacions practica-des per causa de mort, sempre que no hi hagi inventariat efectiu o béns de fàcil realització suficients per a l'abona-ment de les quotes liquidades i se sol·liciti abans d'expirar el termini reglamentari de pagament. La concessió de l'ajornament implica l'obligació d'abonar l'interès de demora corresponent.

2. En els mateixos casos i condicions poden acordar el fraccionament de pagament, en cinc anualitats com a màxim, sempre que es garanteixi el pagament en la forma que es determini per reglament.

3. Així mateix, es pot acordar l'ajornament del paga-ment, en les mateixes condicions a què fan referència els números anteriors, fins que siguin coneguts els dretha-vents en una successió.

Article 39. Supòsits especials d'ajornament i fraccio-nament.

1. El pagament de les liquidacions girades com a con-seqüència de la transmissió per herència, llegat o donació d'una empresa individual que exerceixi una activitat indus-trial, comercial, artesanal, agrícola o professional es pot ajornar, a petició del subjecte passiu deduïda abans d'expirar el termini reglamentari de pagament o, si s'escau, el de presentació de l'autoliquidació, durant els tres anys següents al dia en què s'acabi el termini per al pagament, amb obligació de constituir caució suficient i abonar l'inte-rès legal del diner durant el temps de l'ajornament.

2. Acabat el termini de tres anys es pot fraccionar, amb les mateixes condicions i requisits, el pagament en set terminis trimestrals.

3. El que disposen els números anteriors sobre ajor-nament i fraccionament de pagament també és aplicable a les liquidacions girades com a conseqüència de la trans-missió hereditària de l'habitatge habitual d'una persona, sempre que el drethavent sigui cònjuge, ascendent o des-cendent d'aquell, o bé parent col·lateral de més de sei-xanta-cinc anys, que hagi conviscut amb el causant durant els dos anys anteriors a la mort.

CAPÍTOL XII

Infraccions i sancions

Article 40. Règim sancionador.

Les infraccions tributàries de l'impost regulat en aquesta Llei es qualifiquen i se sancionen d'acord amb el que disposa la Llei general tributària.

DISPOSICIONS ADDICIONALS

Primera.—La cessió del rendiment de l'impost a les comunitats autònomes es regeix pel que disposa la cor-responent llei de cessió.

Segona.—El text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats, aprovat pel Reial decret legislatiu 3050/1980, de 30 de desembre, queda modificat en els termes següents:

1. L'article 10, número 1, queda redactat així:

«La base imposable està constituïda pel valor real del bé transmès o del dret que es constitueix o se cedeix. Úni-cament són deduïbles les càrregues que disminueixin el valor real dels béns, però no els deutes, encara que esti-guin garantits amb una penyora o hipoteca.»

2. L'article 49 queda redactat així:

«1. L'Administració pot comprovar, en tots els casos, el valor real dels béns i drets transmesos o, si s'escau, de l'operació societària o de l'acte jurídic documentat.

2. La comprovació s'ha de fer pels mitjans establerts a l'article 52 de la Llei general tributària.

3. Quan el valor declarat pels interessats sigui supe-rior al resultat de la comprovació, aquell té la considera-ció de base imposable.

4. El valor obtingut així té efecte en l'impost sobre el patrimoni net dels adquirents.

5. Quan el valor comprovat excedeixi més del 50 per 100 el declarat i aquest sigui inferior al que resultaria de l'aplicació de les regles de l'impost sobre el patrimoni net, l'Administració pública té dret a adquirir per a si els béns i drets transmesos, dret que només es pot exercir dins els sis mesos següents a la data de fermesa de la liquidació de l'impost. Sempre que es faci efectiu aquest dret, s'ha de retornar l'import de l'impost pagat per la transmissió de què es tracti.

A l'ocupació dels béns o drets ha de precedir el paga-ment complet del preu integrat exclusivament pel valor declarat.»

DISPOSICIONS TRANSITÒRIES

Primera. Els preceptes d'aquesta Llei són aplicables als fets imposables produïts a partir de la seva entrada en vigor. Els esdevinguts amb anterioritat es regulen per la legislació precedent, llevat del relatiu al termini de pres-cripció, al qual s'aplica el que disposa l'article 25 d'aquesta Llei. En tot cas, la competència per a la gestió i liquidació està atribuïda als òrgans a què es refereix l'article 34 des del moment de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, llevat que es tracti de documents presentats amb anterioritat a la liquidació, cas en què s'ha de seguir mantenint la com-petència de les oficines on hagin estat presentats fins a la liquidació definitiva.

Segona. Subsisteixen els drets adquirits a l'empara de les exempcions i reduccions que establien el text refós de la Llei de l'impost i les disposicions a què es refereix la disposició final primera. Per drets adquirits s'entén tan sol els que s'acrediti que, efectivament, han començat a exercir-se abans de l'entrada en vigor d'aquesta Llei, sense que la mera expectativa es pugui considerar dret adquirit.

Tercera. No obstant el que es disposa anteriorment, queden exemptes les adquisicions per herència, llegat o donació dels bons de caixa dels bancs industrials i de negocis a què es refereix el Decret llei de 29 de novembre de 1962, sempre que hagin estat adquirits pel causant o donant amb anterioritat al dia 19 de gener de 1987 i hagin romàs en el seu patrimoni durant un termini no inferior a dos anys immediatament anteriors a la data de la trans-missió.

En cas d'amortització dels títols a què es refereix al paràgraf anterior, el producte d'aquesta pot ser reinvertit en altres bons de caixa de bancs industrials i de negocis per completar els requisits necessaris per gaudir de l'exempció o conservar el dret al seu gaudi.

Quarta. Així mateix, quan el contracte s'hagi subscrit abans de la publicació del projecte d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de les Corts», la percepció de quantitats pels beneficiaris de contractes d'assegurança sobre la vida, continua gaudint dels beneficis fiscals establerts en els articles 19, 1, 3r i 20, 1, 1r, 3r, 4t i 5è del text refós de la Llei de l'impost general sobre les successions, aprovat pel Decret 1018/1967, de 6 d'abril. Per a l'aplicació transitòria d'aquests beneficis, en els casos en què l'esdeveniment s'estableixi sobre la vida d'una persona diferent del con-tractant, l'assegurança ha d'haver estat concertada amb tres anys, almenys, d'anterioritat a la data en què aquell es produeixi, llevat que s'hagi contractat en forma col·lectiva.

Cinquena. Les referències que en aquesta Llei es fan a l'impost sobre el patrimoni net s'entenen fetes a l'im-

post extraordinari sobre el patrimoni de les persones físiques fins que aquell entri en vigor.

Sisena. Fins que no es disposi l'aplicació del procediment d'autoliquidació, la presentació dels documents fora dels terminis establerts, a més dels interessos de demora que corresponguin, se sanciona amb una multa equivalent al 25 per 100 de les quotes sempre que no hi hagi intervingut requeriment de l'Administració; mitjançant aquest, la multa és del 50 per 100 de les quotes, i si per negativa infonamentada del contribuent a presentar els documents necessaris és necessari practicar la liquidació amb els elements que la mateixa Administració es procuri, la multa és igual a l'import de la quota.

DISPOSICIONS FINALS

Primera.-1. Les disposicions que conté aquesta Llei comencen a regir el dia 1 de gener de 1988, i queden derogats a partir de la seva entrada en vigor el text refós aprovat pel Decret 1018/1967, de 6 d'abril, així com les altres disposicions anteriors que s'oposin al que estableix aquesta. No obstant això, s'apliquen en els seus mateixos termes i amb els requisits i les condicions en cada cas exigits, els beneficis fiscals establerts a la Llei 49/1981, de 24 de desembre, per a l'adquisició per herència, llegat o donació d'explotacions familiars agràries.

2. Sense perjudici del que disposa el número anterior, les modificacions introduïdes en el text refós de l'impost sobre transmissions patrimonials i actes jurídics documentats per la disposició addicional segona, entren en vigor l'endemà de la publicació d'aquesta Llei en el «Butlletí Oficial de l'Estat.»

3. A l'entrada en vigor d'aquesta Llei es deixa d'aplicar l'impost sobre béns de les persones jurídiques.

Segona. Fins a l'aprovació del Reglament de l'impost sobre successions i donacions segueix en vigor el de 15 de gener de 1959 en tot el que no s'oposi als preceptes d'aquesta Llei.

Tercera. Les lleis de pressupostos generals de l'Estat poden modificar les reduccions de la base imposable, els trams de la base liquidable, els tipus de la tarifa, la quantia dels trams del patrimoni preexistent i els coeficients multiplicadors a què es refereix l'article 22.

Quarta. Estan exempts de l'impost sobre societats, els increments de patrimoni a títol gratuït obtinguts per les entitats a què es refereix l'article 5è de la Llei 61/1978, de 27 de desembre.

Els increments de patrimoni a títol gratuït adquirits per les entitats a què es refereixen els articles IV i V de l'acord sobre assumptes econòmics entre l'Estat espanyol i la Santa Seu de 3 de gener de 1979, estan exempts de l'impost sobre societats, quan es donin les condicions i els requisits exigits per l'esmentat acord per gaudir d'exempció en l'impost que grava les successions i donacions.

El mateix benefici és aplicable a les associacions confessionals no catòliques reconegudes, quan es donin les condicions i els requisits establerts als articles 6è i 7è de la Llei orgànica 7/1980, de 5 de juliol, sobre llibertat religiosa.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau de la Zarzuela, Madrid, 18 de desembre de 1987.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
FELIPE GONZÁLEZ MÁRQUEZ